

Môj tajný jednorozec

Zvláštny priateľ
Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorožec 6 Zvláštny priateľ

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapmanová
Môj tajný jednorožec 6: Zvláštny priateľ – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Môj tajný jednorozec

Zvláštny priateľ

**Linda Chapmanová
Ilustrácie Biz Hull**

FRAGMENT

*Venované Michelle Misre – za to, že dala
sérii Můj tajný jednorožec čaro.*

Prvá kapitola

Laura! Si pripravená? Parkerovci sú už tu!“
„Zahlásila pani Fosterová, vyzerajúc von cez kuchynské okno.

Laura nakrmila Buddyho, bratovho bernského salašníckeho psíka, kôrkou toastu. Zhltol ju ako malinu a začal okolo nej pobehovať.

„Z cesty, Buddy!“ zahriaklo ho dievčatko so smiechom a schmatlo zo stola jazdeckú prilbu.
„Tak neskôr, mami.“

„Zabavte sa!“ popriala Laure pani Fosterová.

„Ďakujem, mami,“ odpovedala Laura predtým, než sa rozbehla z domu k autu. Jej kamarátka Jessica sedela vzadu so svojou nevlastnou

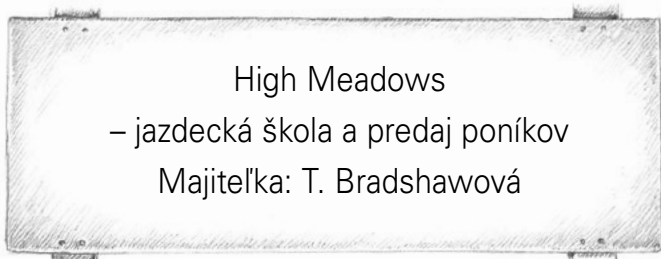
sestrou Samantou. Mala im pomôcť s výberom poníka!

„Ahoj, Laura,“ pozdravil ju pán Parker s úsmevom, len čo nastúpila.

„Dobrý deň,“ odzdravila Laura. Otočila sa na dievčatá a opätovala im úškrn od ucha k uchu. Vyzerali už veľmi nedočkavo.

Pán Parker naštartoval motor. „Tak fajn, vážene. Smer farma High Meadows.“

Farma bola na okraji mesta, pätnásť minút jazdy od Laurinho domu. Tabuľa nad príjazdovou bránou hlásala:

Na konci príjazdovej cesty stáli dve červené stodoly, kancelária a veľká tréningová dráha.

Len čo zastavili auto, z kancelárie vykročila žena s kučeravými gaštanovými vlasmi. „Dobrý deň,“ pozdravila ich s úsmevom, keď vystúpili z auta. „Vy musíte byť Parkerovci.“

Pán Parker prikývol. „Áno, toto je Samanta, Jessica a jej kamarátka Laura.“

„Ja som Tina Bradshawová,“ predstavila sa žena a vzápätí sa pozrela na Jessicu a Samantu. „Takže vy by ste si rady zaobstarali poníka?“

Obe dievčatá prikývli.

Tina sa usmiala. „Podťe so mnou – máme ich tu na výber požehnane.“

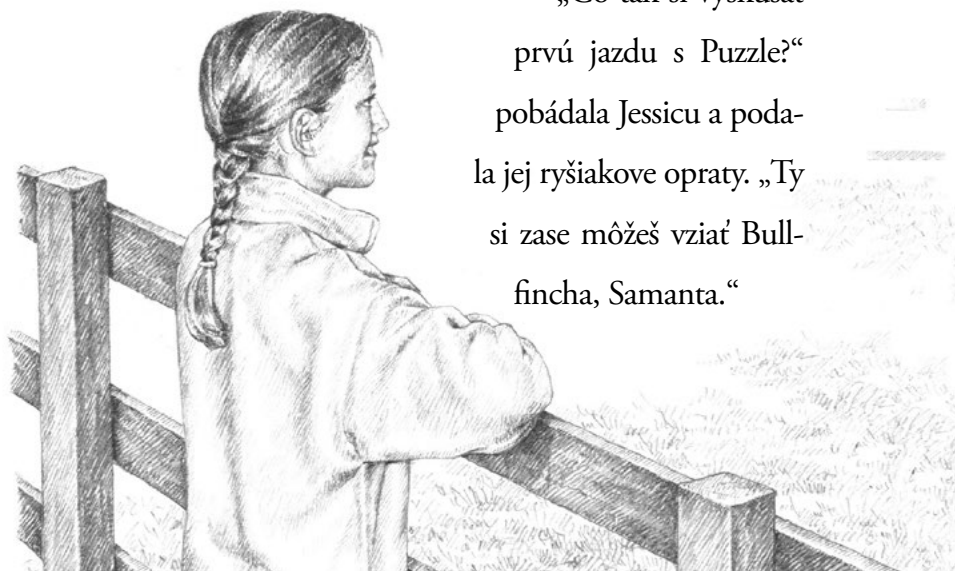
Zaviedla ich cez dvor do prvej stodoly. Z oboch strán širokej stredovej uličky cez dvierka boxov vykúkali poníky s nastraženými ušami.

★ *Zvláštny priateľ* ★

„Ukážem vám tie, ktoré by sa vám podľa mňa mohli hodiť, a potom si z nich vyberiete troch alebo štyroch na jazdu po dráhe,“ vysvetlila Tina. Zamierila k boxu, z ktorého hľadel ryšiak s bielou škvrnou. „Toto je Puzzle. Má desať rokov a je to výborný skokan. Vedľa je...“

Laure sa čoskoro z toľkých mien poníkov krútila hlava. Po prehliadke dvanástich si Samanta s Jessicou vybrali na skúšobnú jazdu štyroch – Bullfincha, Puzzle, Lacey a Sandy. Tina ich osedlala a zaviedla na tréningovú dráhu.

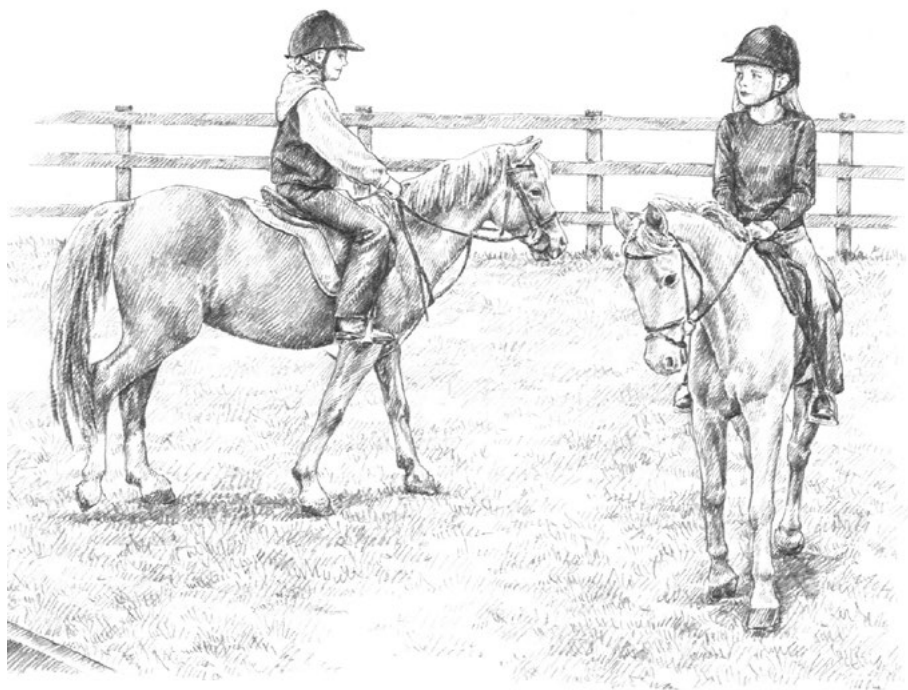
„Čo tak si vyskúšať prvú jazdu s Puzzle?“ pobádala Jessicu a podala jej ryšiakove opraty. „Ty si zase môžeš vziať Bullfincha, Samanta.“

★ *Môj tajný jednorožec* ★

Laura sledovala, ako sa dievčatá striedajú v jazde s každým poníkom. Všetky vyzerali nádherne a sama nevedela, ktorého by si na ich mieste vybrala.

Vtom ju zaujali poníky stojace obďaleč vo výbehu a zamierila bližšie k nim. Bol tam palomino s plavou srstou a svetlozlatou hrivou

a chvostom, a potom hnedák a čierny vraník. Prišla ich pohľadiť a vtedy jej zrak padol na ďalšieho poníka – malého strapatého sivého – stojaceho na opačnej strane.

Zdúpnela. Vyzeral totiž presne ako jej poník Súmрак, ktorý skrýval jedno skvelé tajomstvo! Po zotmení mohla Laura vysloviť Reverzné zaklínadlo a on sa premenil na jednorožca!

Dievčatko obehlo ohradu. Keď sa dostalo bližšie k poníkovi, zistilo, že je to o niečo menšia ufúľaná kobyľka, ale inak sa Súmракovi celkom podobala. Dokonca mali rovnaký vzor fliáčkov na kožuchu.

Laura nazbierala za hrst' dlhej trávy. „Podľ,“ zavolala s vystretou rukou s trávou. „Tu, drahá.“

Sivá kobyľka mierne zdvihla hlavu. „No tak,“ povzbudila ju Laura.

Kobylka podišla bližšie. Zastavila pri ohrade, načiahla sa za trávou a dievčatko zacítilo jej jemnú sivú papuľku na dlani.

Na postroji mala mosadznú menovku. „Večernica,“ prečítalo dievča. „To je tvoje meno?“

Kobylka sa na ňu pozrela smutnými tmavými očami a vtom sa Laure vybavila istá spomienka.

Keď prvýkrát zbadala Súmraka, hľadel na ňu úplne rovnako. Bolo to veľmi zvláštne. Boli si totiž takí podobní, že by pokojne mohli byť súrodenci. Hlavou jej preblesla myšlienka a takmer nahlas zhíkla. Nie, určite sa mýlila...

„Večernica, si... si jednorožec ako Súmraak?“ zašepkala.